

Kupujte VOJNE BONDE!
Najstarejši slovenski dnevnik v Ohio
Oglasi v tem listu so uspešni

ENAKOPRAVNOST

EQUALITY

NEODVISEN DNEVNIK ZA SLOVENSKE DELAVCE V AMERIKI

Kupujte VOJNE BONDE!
The Oldest Slovene Daily in Ohio
Best Advertising Medium

VOLUME XXVI.—LETO XXVI. CLEVELAND, OHIO, MONDAY (PONDELJEK), NOVEMBER 8, 1943 STEVILKA (NUMBER) 261

"Resnična druga fronta" bo kmalu tu, izjavlja Stalin

NACIJI GRADIJO BARIKADE NA NORVEŠKEM

Boje se, da se Norvežani pripravljajo na splošno vstajo. Sabotaža in gerilska borba se širi vsepovsod

LONDON, 7. novembra. — Semikaj prihajajo poročila o sabotaži, atentatih in rastjočih gerilskih operacijah v Franciji, Holandski in Danski, medtem ko so naciji na Norveškem v strahu, da se tam pripravlja splošna vstaja, pričeli graditi barikade na ulicah.

Gerilska borba v Franciji

V Franciji so gerilci v teku dveh dni napadli mestne hiše v sedmih krajih in v napadih zabilili razijske karte in sezname osumljenih delavcev, medtem ko je neka druga gerilska skupina vprizorila napad na nek vas v bližini Valenciennesa, kjer so dva orožnika. Ta vesta je prišla v London skozi Madrid.

Spopadi z vojniki Vichyja

V Limousinu je bila neka gerilska četa pretekli četrtek v spopadu z vojniki vlade v Vichyju in jih je poglala v beg, se glasi neko drugo poročilo. V tem spopadu so sile Vichyja izgubile 35 mož.

Sabotaža in atentati v severni Italiji

V severni Italiji so atentati na fašiste tako številni in sabotaža proti Nemcem se je tako razširila, da je fašistični tajnik Alessandro Pavolini ukazal sumarične procese in eksekucije "moralnih krivcev", kakor tudi onih, ki so direktno odgovorni. Na Danskem je bilo obsojenih 17 oseb v ječo od dveh do 15 let radi sabotaže in tiskanja podtalnih časopisov.

STAVKA V FAIRPORTU

Mr. Frank Modic, z Fairport Harbor, Ohio, nam je v soboto poslal svojo naročnino, in pripomnil da je v njih mestu nastala stavka v Diamond Alkali Co., kjer so vsi delavci, ki delajo podnevi prenehali z obratom. Delavstvo zahteva povišanje plače. Do sedaj se ni še zvedelo, če se je stavka poravnala.

Jugoslovanski partizani, podprti od zračne sile zaveznikov, v ofenzivi proti nacijem

LONDON, 7. novembra. — Istočasno so ameriška letala bojnega tipa vprizorila napad na splitsko пристanišče dalje proti severu, medtem ko so britski bombniki obiskali egejske otoke Cos, Keos in Kreto.

Akcija jugoslovanskih čet pod poveljstvom generala Tita je bila snoči še vedno v razvoju, ampak kot je razvidno, stremijo partizanske operacije za tem, da se Nemce prežene z polotoka, ki liki roki sega v jadransko morje ob dalmatinski obali. Pelješec je 50 milj dolg in od treh do pet milj širok polotok, preko katerega vodi reka Neretva do izliva v Jadransko morje.

Amerikanski letalci pomagajo partizanom

Na možnost večjih vojaških operacij je mogoče sklepati ne samo iz podvzeta pravkar podvzete ofenzive Titovih čet, in pa ostrih bojov, ki jih vodijo partizanske sile proti Nemcem v Srbiji, temveč tudi iz zavezniških naznanil o obširnih zračnih akcijah na Balkanu.

Ameriški bombniki so podprli Titove čete, ki se borijo na kopnem, z napadom na zrakovno plovišče Berat-Kuceve v Albani.

Novi grobovi

JENNIE DOBNIKAR

V nedeljo popoldne je po kratki in mučni bolezni za pljučnico preminila splošno poznana Jennie Dobnikar, rojena Zadnikar, stara 71 let, stanujoča na 15722 Holmes Ave. Pokojnica je bila mati mornarja Louisa Dobnikarja, ki je bil prvi, ki je dal svoje življenje za domovino v sedanji vojni, ko je bila ladja U.S.S. Kearney, h kateri je bil pridružen, torpedirana. Bila je prva mati, ki je prejela Zlato zvezdo. Doma je bila iz Čenčur pri Kranju na Gorenjskem, kjer zapuša več sorodnikov. Tukaj je bivala 37 let, in je bila članica društva Mir, št. 142 SNPJ in podr. št. 10 S.Z.Z. ter Navy Mothers Club. Pokojnica zapuša tukaj dva sina, ki služita pri mornarici, in sicer Warrant Officer John, v Californiji, ter Petty Officer 1/c Franka, v Washingtonu, in tri hčere Jean, poročeno Credico, Marie, poročeno Mosnik, in Louise, poročeno Richards, štiri vnuke in več sorodnikov. Soprog John je umrl pred 17 leti.

Pogreb se bo vršil iz pogrebnega zavoda Jos. Zele in sinovi, 458 E. 152 St. Ker se pričakuje, da bosta sinova dospela na pogreb, ni še določen čas in dan pogreba. Truplo bo položeno na mrtvaški oder v torek zjutraj.

FRANK MILHARČIČ

Danes zjutraj je po dolgi bolezni in trpljenju preminil na svojem domu na 7206 Hecker Ave., Frank Milharčič, p. d. Matuček, star 65 let. Tukaj zapuša žalujočo soprogo Heleno, rojeno Ogrizek, in tri otroke: Helen, poročeno Martinich, korporala Franka, v Topeko, Kansas, in Augusta, ter več sorodnikov. Pokojni in soproga sta bila doma iz Matenje vasi, far Slavinja, kjer zapuša sestro Marijo Jernejčič, in več sorodnikov. V Ameriki se je nahajal 41 let in je bil član društva

Ne pozabite!

V nedeljo naj vodi pot slehernega Slovence v Slovenke v Slovenski narodni dom na St. Clair Ave. Podružnica št. 39 SANS prireja velik shod, na katerem nastopijo Etbin Kristan, predsednik Slovenskega ameriškega narodnega sveta, Louis Adamić, naš odlični pisatelj in častni predsednik SANS, Joseph Zalar, blagajnik SANS in drugi odlični govorniki. Povabljeni so tudi župan Lausche, Rev. Glogar in Zlatko Baloković. Glasbena matica pa bo podala pevski program.

Dragi rojaki. Slovenija je poteptana, oropana, pribita na križu. Naša sveta dolžnost je, da ji pomagamo, da žrtvujemo vse, kar je v naši moči in zahtevamo pred vsem svetom, da se zopet vpostavi njeno svobodo in njene pravice.

Ne pozabite! V nedeljo se vrši ta nad vse važen shod! Vaša dolžnost je, da se vdeležite tega shoda. Pričetek je točno ob pol treh popoldne. Vstopnina je prosta. — M. M.

Glasbena matica je snoči dala lep in zanimiv koncert

Lep in vseskozi mičen in zanimiv je bil vsopred, ki ga je snoči podala na svojem koncertu "Glasbena matica" pod vodstvom Ivana Zormanca. V prvem delu so bile podane umetne skladbe, drugi del pa je bil posvečen skoro izključno narodnim popevkam.

STEFAN PALKOVICH

V soboto popoldne ob 5:45 je preminil v mestni bolnišnici Stefan Palkovich, vdovec, star 63 let, in stanujoč pri svoji hčeri in zetu Apoloniji in Jack Stanin, na 1078 E. 68 St. Bolehal je že dalj časa, zadnja štiri tedna se je pa nahajal v bolnišnici. Doma je bil iz sela Vrbanja, v Slavoniji, in se je v Ameriki nahajal 30 let. Soprog mu je umrla pred 19 leti. Bil je član društva sv. Nikola št. 22 HBZ. Tukaj zapuša poleg hčere in zeta, tudi sina Joseph, ki se nahaja pri armadi v Fort Eustis, Va., ter sinah Anno. Pogreb se bo vršil v sredo, ob 9. uri zjutraj iz pogrebnega zavoda A. Grdina in sinovi, 1053 E. 62 St., v cerkev sv. Pavla, E. 40 St., in nato na Calvary pokopališče.

Bodi pokojnikom ohranjen blag spomin, preostalih pa naše sožalje!

Štirje opečeni

V čistilnici Standard Oil Co. na 2735 Broadway se je v soboto primerila eksplozija, v kateri so bili štirje delavci resno opečeni. Ogenj, ki je nastal, je bil hitro pogasjen.

Naši fantje-vojaki

Doma na 15 dnevnem dopustu se nahaja Cpl. Frank Kosec, ml., sin Mr. in Mrs. Frank in Anna Kosec, 6722 Edna Ave. Na svoje službeno mesto v Camp Robert, Calif., se bo podal v petek večer.

NARODI POD NACIJSKIM JARMOM BODO SVOBODNI, DA SI VOLIJO VLADO, KAKRŠNO SAMI ŽELIJO

LONDON, 6. nov. — Sovjetski premijer Josip Stalin je nocoj, na predvečer 26. obletnice boljševiške revolucije, imel pomemben govor, v katerem je povedal ljudstvom Sovjetske unije, da stoji Nemčija "na robu katastrofe" in da "resnična druga fronta" ni več daleč.

MOSKVA je poslušala Stalinove besede v prazničnem razpoloženju, kajti malo prej je prišlo poročilo, da je Rdeča vojska osvobodila iz rok sovražnika ukrajinsko prestolnico Kijev, in da sovjetske čete na vseh delih prostrane fronte zmagovalno prodirajo naprej.

Invazija Krima z vzhoda

Istočasno je bilo naznanjeno, da so Rusi vprizorili invazijo Krima z vzhodne strani in da so ustvarili trdna oporišča na polotoku Kerč južno in severno od mesta Kerč. V teku izkrcanja so sovjetske čete zasedle pol tucata naseljenih krajev in vrgle nazaj vse nemške protinapade.

Rusi so poleg tega po zavzetju razdejanega Kijeva udarili 19 milj južno od mesta in okupirali mesto Vasilkov, kar tvori del vojaške operacije za spojitve s kolono, ki je prekoračila Dnjeper pri Perejaslavu.

Osvoboditev vse zapadne Ukrajine je blizu

Stalin je naznanil padec Kijeva v posebni dnevni objavi, iz katere je razvidno, da se s to mojstrsko potezo odprla pot za osvoboditev vse zapadne Ukrajine.

Zavzetih je bilo nad 60 krajev zapadno in južno od Kijeva, medtem ko je Rdeča vojska nadaljevala s prodiranjem in zasedala umikajočemu sovražniku, ki nima niti časa pokopati svojih mrtvecev in mora pustiti velike množine vojnega materiala na bojišču, udarec za udarec.

Druga fronta "ni več daleč za gorami"

Moskva, ki je bila slavnostno okrašena za ta največji praznik Sovjetske unije, je čula najmočnejšo salvo zmagovalstva te vojne — izstreljenih je bilo 24 salv iz 324 topov. Salve se je jasno čulo v Londonu potom radijske oddaje.

Stalin je govoril na posebni seji moskovskega sovjeta, in izjavil je, da medtem ko so dosežena prizadevanja zaveznikov v znatno pomoč, pa še ne predstavljajo resnične druge fronte, potem pa je podal zagotovilo, da "resnična druga fronta ni več daleč za gorami."

Vsi zaslužni narodi Evrope dobe svobodo

V očividnem namenu, da razblini bojazen, da stremi Rusija po nadvladi na povojno Evropo, je sovjetski premijer v svojem govoru izjavil:

"Ljudstva Francije, Jugoslavije in drugih okupiranih dežel morajo zopet postati svobodna in neodvisna. Naš prvi cilj je, da morajo evropski narodi dobiti svobodo in da si volijo vlado, po svoji lastni volji. Gledati tudi moramo, da ne bo imela Nemčija nikdar več prilike za agresivnost. Ta izjava Stalina glede osvoboditve evropskih narodov je znana v Clevelandu.

Vtis popolnega soglasja na konferenci potrjen

Stalin je prvi glavar treh vellesil, ki je govoril o pravkar zaključeni moskovski konferenci, in njegove besede potrjujejo vtis, da so se predsedniki Rusije, Amerike in Anglije na konferenci zedinili tako glede vojaških problemov, kakor tudi glede povojne ureditve Evrope. Stalin, ki je govoril 45 minut, je bil poln hvale za junstvo in vzdržnost Rdeče vojske in sovjetskega ljudstva. Rekel je, da so Nemci v zadnjem letu izgubili v Rusiji štiri milijone mož, od katerih jih je bilo 1,800,000 ubitih. Samo pri Stalingradu je padlo 149,200 Nemcev, je izjavil Stalin.

Rusija je postala nepremagljiva trdnjava

"Ta vojna je docela potrdila, da je vojna predstavljala materialno in duhovno preizkušnjo naroda. Zgodovina nas uči, da bo ona država prestala to preizkušnjo, ki se izkaže močnejša kot njen sovražnik v razvoju in organizaciji svojega gospodarstva; v izkušnjah in spretnosti bojnih operacij, in v vzdržnosti in edinstvu njenega ljudstva od začetka do konca vojne. Država take vrste je naša država.

"Sovjetska država ni bila nikdar tako trdna in nezlomljiva, kot je danes, tekem te domoljubne vojne. Skušnje te vojne so dokazale, da je socializem ne le najboljša oblika organizacije za gospodarsko in kulturno strukturo v letih miru, temveč je tudi najboljša oblika mobilizacije vseh energij ljudstva za odbitje sovražnika v času vojne. Leta sovjetske oblasti so pretvorila našo deželo v nepremagljivo trdnjavo.

AMERIŠKI BOMBNIKI NAD NEMČIJO

LONDON, 7. novembra — Danes so ameriški bombniki bombardirali nemško mesto Duren, ne da bi pri tem izgubili eno samo letalo. Bombardiranje so bile naprave za izdelovanje aeroplanov, ki so jih Amerikanci obiskali že drugič v teku enega tedna.

Proti črnemu trgu

Sodnik David Miller v Cleveland Heights je v soboto odločil, da je ordinanca, ki je bila sprejeta za pobijanje protipostavne trgovine z živili, t. j. proti "Črnemu trgu", ustanovna. Pomembnost te odločitve je zapopadana v tem, ker ordinanca predmetne občine je natančno taka kot ona, ki je bila sprejeta v Clevelandu.

NOČEM PLAČATI VEČ KOT NAJVIŠJE URADNE CENE!

NE SPREJMEM RACIONIRANIH ŽIVIL AKO NE ODDAM ZNAMK!

UREDNIŠKA STRAN "ENAKOPRAVNOSTI"

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING AND PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE — HENDERSON 5311-12
Issued Every Day Except Sundays and Holidays
SUBSCRIPTION RATES (CENE NAROCNINI)

By Carrier in Cleveland and by Mail Out of Town:
(Po razmašcu v Clevelandu in po pošti izven mesta):
For One Year — (Za celo leto) \$6.50
For Half Year — (Za pol leta) 3.50
For 3 Months — (Za 3 mesece) 2.00

By Mail in Cleveland, Canada and Mexico:
(Po pošti v Clevelandu, Kanadi in Mehiki):
For One Year — (Za celo leto) \$7.50
For Half Year — (Za pol leta) 4.00
For 3 Months — (Za 3 mesece) 2.25

For Europe, South America and Other Foreign Countries:
(Za Evropo, Južno Ameriko in druge inozemske države):
For One Year — (Za celo leto) \$8.00
For Half Year — (Za pol leta) 4.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3rd, 1879.

104

Mali starčki . . . slovenski otroci, raztepeni po vsej Evropi, kličejo na pomoč

Naslednji članek, ki govori sam zase, je napisala v "Glasu Naroda" poznana pisateljica in javna delavka Anna P. Krasna:

Kdorkoli je v nedeljski prilogi "Timesa" z dne 24. okt. letos videl in čital ilustriran članek izpod peresa znane pisateljice, Rebeke West, v katerem je opisala predvsem grozo, ki so jo doživeli slovenski otroci pod nemško in italijansko peto, temu je moral, kakor je meni, zrasti v srcu neizrečen gnjev ne samo do barbarskih beštij od severa in juga, ampak tudi do vseh onih duševnih pritlikavcev med nami, ki si v svoji sitosti upajo cepiti dlake in mazati narod, kateri je obsojen na smrt in se obupno in z vsemi močmi bori proti rabljenju, ki so se zgrnili nadenj od treh ali štirih strani . . . ter proti izdajicam v lastnih vrstah.

Lahko je vsega dobrega sitemu človeku govoriti in pisati o "jurišanju" neodgovornih elementov v domovini ali pa nizati besede, ki končno ne dokažejo nič drugega, kot to, da so nekateri ljudje pri polni skledi v Ameriki zabredli tako daleč, da se ob njih mrzli "objektivnosti" človek zgrozi skoro bolj, kot ob čitanju grozodejstev, ki so se završila nad našim narodom doma.

Sovražnik je napravil načrt iztrebljenja našega, kot drugih slovanskih narodov, zato smo vedeli približno kaj bo, ako pade sovražnikov meč po naših doma . . . toda ti ljudje, ki so kri naše krvi . . . ki so se redili v naši sredi ter so veljali za voditelje in bili, kot taki podpirani po narodu dolga leta, vzbujajo v človeku željo, da bi vdaril po njih z gorečim bičem v naši javnosti in jih prikazal narodu, ne kot voditelje, ampak kot ljudi, ki so v kritičnem trenutku pokazali, da našega zaupanja in naše podpore nikdar vredni niso bili.

Rebeka West je pokazala na slovenski narod zato, ker je to vzorec, kaj je prinesel "novi red" podjarmljenim narodom. Poudarja, da je to narod, ki šteje jedva milijon in četrt duš in od tega števila . . . čitajte in strmite — je bilo uropanih in odvedenih v sužnost in potujčevanje deset tisoč slovenskih otrok in mladine.

Ti otroci bodo, kakor kažejo slike, ki spremljajo članek Westove, postali mali starčki, če bodo sploh ostali živi . . . vsi bodo morali biti nanovo vzgojeni, kajti v taboriščih, kjer so ti nesrečni otroci natlačeni, vlada anarhija, ker ni higijeničnih ne drugih sredstev, potem katerih bi bilo otrokom zagotovljeno vsaj delno civilizirano življenje. Nacijski upravitelji in takozvani učitelji, ki imajo v oskrbi ugrabljen slovensko mladež v Nemčiji, na Poljskem in drugod, kamor so jo odvlekli v živinskih vagonih, namenoma kvarijo duhovni razvoj te mladeži in ji vcepljajo nacijske ideje s poudarkom, da so oni bili rojeni za sužnje nemškemu nadčloveku. Tako bomo dobili iz taborišč po vojni duševno in telesno uničeno mladino — kolikor jo bo ostalo pri življenju.

Za majhen narod, kot je slovenski je to velikanski problem . . . toda, ali vidimo v naših slovenskih publikacijah ozir. listih tudi kake razprave in članke z ozirom na ta problem? Je nekaj izjem med nami, a te so skoro zasenčene po sovražstvu, ki se preliva po gotovem delu našega tiska na obeh straneh — napredni in klerikalni.

To grdo sovraštvo, ki polje med nami v dneh, ko naš narod doma takorekoč izginja s površja zemlje, postaja že tako zloglasno, da je skrajni čas, da stopimo na plan tisti, ki nesebično in neprenehoma delamo za dobrobit našega nesrečnega naroda v teh strašnih časih njegove Kalvarije. Mi, ki žrtvujemo čas, energijo, denar in svoje sposobnosti, da bi naš narod mogel zopet svobodno dihati, kolikor ga bo ostalo po tej borbi, ki jo vodi sedaj, imamo pravico, ter si jo bomo tudi vzeli, da ožigosamo v naši javnosti vse one, na obeh straneh, ki vedoma ali nevedoma, zapostavljajo in podirajo naše delo v prid domovini.

V imenu vseh tistih malih starčkov, ugrabljenih slovenskim staršem v Sloveniji in stradalajočim po nemških in laških ter madžarskih taboriščih, bomo odslej apelirali na vse poštene slovenske katoličane ter naprednjake, ki jim je v resnici pri srcu zgolj slovenski narod in ne kaka osebna politika ali interesi, da izčistijo iz svoje srede vse one elemente, ki smešijo in zavlačujejo naše iskreno in požrtovalno delovanje za naš narod.

Jaz, ki sem se za slovensko mladino brez vsakih štipendij ali materialne podpore od strani naroda, brigala dolgo vrsto let in sodelovala pri mnogih organizacijah in izrecno pri Slovenski narodni podporni jednoti, za vzgojno stran naše mladine v Ameriki, imam menda toliko pravice spriču svojega tozadevnega doprinosu, da se postavim odločno na stran naše mladine v Sloveniji in jo branim pred vsemi sitimi in duhovno korumpiranimi elementi, ki nimajo dovolj mentalnega obzorja, da bi uvideli, da narod v domovini je prišel zdaj na tisto stopnjo, ko nima več kaj izgubiti . . . ampak mora gledati samo še, kako se bo ohranil pri življenju. V tem svojem edinem preostalem stremljenju sledi tistim voditeljem, ki so pokazali narodu, da edina pot za ohrano je borba proti sovražniku . . . ta borba je tekom dveh let pomagala, da ni bilo odvedenih in ugrabljenih še več slovenskih otrok in mladine. To izpovedujejo vsi oni, ki so ubežali iz Slovenije odkar se tam bje borba za osvobodjenje.

Borba v Sloveniji ni politična borba, pač pa ljudska narodna borba, katero pa se nam hoče tukaj demagoško prikazovati, kot politično trenje, da ob prerekanju glede tega pozabljamo na tiste male starčke, ki jih je opisala Westova v svojem članku, ter na konstruktivno delovanje, potom katerega bi se moglo takoj pričeti delo reševanja našega naroda. Naš pomožni sklad bi moral naglo narasti in na vsaj pol milijona dolarjev in na politični strani našega delovanja bi se moralo takoj delati nato, da se odpošlje na osvobodjene predele slovenske zemlje naše predstavnike, kateri bi nam potem nudili nepristransko sliko položaja doma. Jadransko obrežje je na široko odprto in ni nobenega vzroka, zakaj bi se to takoj ne moglo izvesti.

Te in slične probleme imamo pred seboj, da jih obravnavamo po našem časopisju, če hočemo, da bo naše prizadevanje imelo kaj uspeha. In v tem smislu pričnimo voditi kampanjo, ki bo v korist ljudstva doma, nam pa bo odvzela pečat, da nismo znali niti v največjem in kritičnem trenutku zgodovine slovenskega naroda najti samih sebe in smo nasedali dvotirni politiki.

Namesto, da pišemo o tem, kako bo vsak čas propadel SANS., pišimo raje, kako rešiti ugrabljeno slovensko mladino in narod, ki se bori obupno in čaka na zavezniško pomoč.

In namesto, da iščemo rdečih komisarjev po Clevelandu, Chicagu in New Yorku, naj vsi naši časopisi odprejo svoje kolone kampanji za povečanje sklada v pomoč domovini.

Slovenski delavci v Ameriki, katoliški in napredni, strnite vse svoje sile in pokažite demagogom med nami, da ste jih visoko nadkrilili, ter brez njih razumevate dobo v kateri živimo in položaj, v katerem se nahaja narod doma. Ne ozirajte se na klepetanje sitih pseudodemokratov in varljivih nacionaleev, ampak prisluhnite obupnemu klicu slovenskih otrok v taboriščih, ki pričakujejo naše pomoči in rešitve.

Na delo za naš borbeni narod, ki je številčno najmanjši med zavezniki, a po pogumu pa največji!

UREDNIŠKA POŠTA

Darovi pri podružnici štev. 35 JPO,SS

Cleveland, Ohio. — Spodaj podajam pregled darov posameznikov, kateri so darovali v mesecu oktobru pri naši podružnici štev. 35 JPO, SS.

Sledeči so darovali na nabiralno knjižico J. F. Durn. "Društvo "V boj" št. 35 SNPJ mesečni prispevek za oktober \$12.50.

Po \$5.00 so prispevali: Miss Millie Bartelj, Mr. in Mrs. Andrew Rebec, Frank Kerže, Geneva, O., družina Louis Mrmona, Louis Kaferle, kulturna delavka A. V., Frank Tolar, Fr. Pretnar, Jos. Cergolj, Krist Lokar, družina Aug. Zure, družina Ludwig Ogrinc, družina Vinko Coff, Frank Petrič.

Po \$3.00: — Frank in Josephine Zafred, družina Peter Starin, družina J. Cesnik, Huntmere Ave., Theresa Vene.

Po \$2.50 je daroval Peter Rostan.

Po \$2.00 — Mrs. Jack Plemel, Mrs. Mike Morel E. 169 St. John Kunsteij, družina Snel,

Jos. in Gert. Poznič, Josephine Glažar, John Cernko, Mrs. Markel Trafalgar, Steve Lokar, Neimenovan, družina Jack Krasovec, John Poznik, Andy Pirih, Mrs. Jos. Mervar, Huntmere Ave, Steve Person.

Po \$1.00: — Anton Celhar, Mrs. Smith, Mary Erjavec, John Campa, Mary Urek, John Starman in Mrs. Zdešar.

Torej skupno v oktobru na nabiralno knjižico tajnika \$134. Dalje je izročila Ivanka Kapel \$10.00, katere je prispeval Anton Rudman, S. Koncilja izročila \$1.00, prispeval Fred Deutrich. Skupaj v prispevkih zbranih v oktobru \$145.00.

Dalje so prispevali v dvorani ob priliki masne kolekcije z dne 24. oktobra sledeči:

Družina Viktor in P. Kline \$25.00; Jos. Zele pogrebni zavod \$15.00; Math Martinčič \$10.00; Petu Lustrik \$10.00.

Po \$5.00 so darovali: Karol Kokol, John Telšman, Anton Kukovec, Frank Ipavec, Geo. Zorman, Martin Plut, Frank Zibert, John Stritof, John Princ,

councilman, Vinko Kukec, Anton Iskra Lucija Strahor (Pa.), Josephine Vesel, Frank Celin, Antonia Svetek, Fuller Ave., East End Social Club, Mr. in Mrs. W. Candon, John Zaman, družina Zorko, družina Konecstabo, družina Frank Barbič, Matt Pišler, družina Louis Oswald in Joseph Pretnar Park Drive.

Po \$4.00: Frank Dremel, Fr. Vadnal.

Po \$3.00: — John Krnel, Fr. Zajc, Frank Vadnal, Morris Ave., Frank Kosič, Kati Jurman, Mrs. J. Sore, Mary Prinčič, Thames Ave.

Po \$2.00: Paul Cesnik, Painesville, O., Anton Prime, Lorence Bajc, Fairport, O., John Lokar st. Louis Florjancič, Betty Matjažič, Gašper Bašelj, Geo. Marolt, Frank Sisković, Frank Delost, Geo. Nagode, Jos. Stražičar, Rose Zupančič, Mrs. J. Božič, družina Gospodarič, družina Jos. Modic, Anton Kresal, John Čičič, družina Ivančič, E. 170 st. Geo. Bergoč, Neimenovan, Louis Rosetič, Jos. Karlinger, Emil Kobal, Rokavčenka, Mary Sustaršič, Barberton, O., Andrew Vičič E. 260 St., Gert. Bokal, družina Frank Slejko jr. Mary Uraneža, Josephine in Frank Sustaršič, Mrs. J. Bališ E. 175 St. Mrs. K. Kokol, družina Frank Jarm st. Mrs. Turšič, Andrew Rebec, Josephine Puntar, Mrs. A. Oblak, Miss Millie Bartelj.

Po \$1.50: — Mary Dacar, J. Bratkovič, Alice Okar.

Po \$1.00: — Peter Rostan, Jack Poje, Martin Valenčič, Steve Sostarič, Andy Benedikt, Donald Plesničar, John Vičič, Mary Slejko, Amalia Durn, Mrs. Krečič, Mrs. Plesničar, Josephine Jeglič, Frank Maurič, Angie Ehard, Mrs. Sostaršič, Jos. Vrabec, Rose Košmerl, Andy Pirih, Mrs. Slaby-Jeraj, Cerne (Euclid, O.), Brez imena (za-lepka), Jos. Snel, Louis Levstik, Mary Skrab, John Prusnik, Anton Srebot, Jos. Marn, Kati Mlakar, Antonia Mihali, Josephine Serala, Antonia Ogrinc, družina Milnar, Jos. Birk, Mrs. Klančar, Mrs. Kariž, Mrs. Jerina, John Grile, Mrs. J. Barbič, 157 St., Rose Dodič, Steve Valenčič, Anton Stariha, Jerry Pakj, Amalia Celih, Rudolph Jelarski, Jos. Vrh, Anton Vrh, Miss. D. Cergolj, Mary Ster, John Tomšič, Anton Hrovatin, Stela Ozbič, Rose Jurman, Hough Ave., Fabian (nečitljivo) Hale Ave., Gert. Bališ, Rose Gubanc, John Ceh, Frances Wolf, G. Dobida, John Močnik, Leo Polšak, Mrs. J. Brezovar, Mary Ivanush, Julia Struna, Julia Makuc, Mrs. J. Dardič, Gert. Božič E. 169 St., Frances Drenik, Mary Perko, Frances Gornjanc, Mary Comlah E. 160 St., Rose Klemenčič, Mary Lah, E. 185 St., Frank Videmšek, Mrs. F. Gubanc, Rose Strumbel, Huntmere Ave., Ivana Kersman, Mrs. Golob, Emilia Slabe, Agnes Zagorc, Mrs. C. Rovanešek, Mary Gasar, Mary Bradač, Mrs. Koželj, družina Močnik Chickasaw Ave., Lucija Leskovec, Mrs. Jelarčič, Neimenovan (koverta brez imena), Brez imena.

Po 50c: — Frank Kraic, Fr. Lah, Ursula Tekalec, Neimenovana, Mary Henikman, — Neimenovan 25c.

Brez podpisa 20c. Torej skupno \$383.45. Prejšnja vsota \$145.00. Skupnih prispevkov v dvorani in drugače prispevani v mesecu oktobru \$528.45.

Vsem najlepša hvala in ne pozabite še v bodoče prispevat po svojih močeh. Veliko vas je lepo število, kar upamo, da bo v spoštudo onim, kateri še niso do sedaj nič prispevali.

Za odbor št. 35 JPO, SS.

F. J. Durn, tajnik.

POMOČ OD NAŠIH SOVRAŽNIKOV

Napisal Peter Lipa

Washington, (ONA). — Brezpogojna predaja, katero zahtevajo Zedinjeni narodi, nikakor ne pomeni, da nameravamo popolnoma uničiti sovražne narode. Nasprotno, prav zelo verjetno je, da bomo postopali velikodušno.

Tega nas je naučila brezpogojna predaja Italije in njena vojna napoved Nemčiji, pod vodstvom maršala Pietro Badoglio. Več kot verjetno je tudi, da to lekcijo študirajo z največjo vneto odgovorni državniki v prestolnicah Rumunije, Madžarske, Finske in Thailanda — in brez dvoma tudi v Nemčiji sami in na Japonskem.

Predsednik Roosevelt in Premier Churchill sta letos spomlad, po svoji konferenci v Casablanca, izjavila, da se bosta Amerika in Velika Britanija tako dolgo borili proti osišču, dokler ne bo dosežena s strani teh nasprotnikov brezpogojna predaja — to je, dokler ne bodo odgovorni voditelji teh sovražnih držav pripravljeni, da izjavijo: "Prepričani smo, da nam ne boste nič hujšega storili, kot je trpljenje, katero nam prinaša vojna. Zategadelj, ako hočete prenehati s sovražnostmi, mi smo pripravljeni storiti vse, kar nam boste ukazali."

Zahtevati toliko, se morda vidi nekoliko trdo in kruto. Kritiki oporekajo, da se bo vsaka vlada raje borila do konca, dokler bo le mogla izdržati, nego da pristane na take pogoje, ki zahtevajo, da se njihova dežela popolnoma ukloni volji zmagovalca. Kritiki trde radi tega, da zahteva brezpogojne predaje ne le ne bo skrajšala vojne, temveč da jo bo celo podaljšala.

To bi seveda utegnilo biti res, ako bi zedinjeni narodi nastopali z isto brezobzirnostjo kot osišče, ter se obenem tako malo brigali za svoje obljube. Osišče ni nikdar zahtevalo od svojih žrtev, da se morajo predati brezpogojno. Taktika osišča je bila drugačna — nudili so čim ugodnejše pogoje, enostavno za dovoljenje, da nemške čete okupirajo njihova ozemlja. Čim pa je bila okupacija izvedena in je s tem bilo tudi konec vsake možnosti odpora, je bilo nacistom tudi nepotrebnost, še nadalje upoštevati omenjene velikodušne pogoje. Verjetno je torej, da bodo Zedinjeni narodi, ki ničesar ne obljublja, postopali mnogo bolj prizanesljivo.

Badoglio tega ni razumel. Ko so njegovi predstavniki stopili v zvezo z našimi, so prinesli predloge, da Italija kar takoj prestopi z ene strani na drugo. Dobili so odgovor, da je to nemogoče. Zločinci ne morejo preiti na stran policije kratko malo, in kadar koli se jim zdi, da zločin ni več dosti dobra kupčina. Jasno je seveda, da se more pripetiti, da se jim zločin izbrise, ali pa, da je obtožba manj huda, ako njihova podpora v boju proti njihovim starim tovarišem to opravičuje, toda v koliko bo to zares šlo, to je stvar edinole državnega pravdnika, ki bo sam o tem odločal.

Ko je Badoglio videl, da mu drugega ne preostaja, se je odločil za brezpogojno predajo. Z našega stališča je ugodno, in koristno, ravnati z njim velikodušno. On je imel takrat v svojih rokah vrhovno poveljstvo nad italijanskimi oboroženimi silami, tako da jim je mogel ukazati, da nam pomagajo v boju proti Nemcem. Čim je bilo jasno, da se predal in tako postal podrejen našim ukazom, je bilo pač najbolje, da mu na-

pravimo izvrševanje naših ukazov čim lažje mogoče.

Pokazalo se je, da nam italijanska armada ne more mnogo pomagati, toda Badoglio nam je privedel tudi italijansko mornarico. Tudi ako bi nam bilo popolnoma nemogoče uporabljati italijanske ladje — katere pa so nam v nekaterih slučajih koristne — je vendar zdaj sigurno, da Nemci ne bodo mogli s pomočjo teh ladij podaljšati vojne. To nam je brez dvoma prihranilo precej človeških življenj.

Zdaj pa smo Badoglio-u privolili v toliko, da je smel Nemčiji napovedati vojno. Njegovo upanje je, da bo mogel na podlagi te vojne napovedi svoji skrbeti nekaj ugodnosti svojih deželi. Interesi Italije bodo manj ogroženi, ako se mu bo posrečilo, da nam uspešno pomaga v tej vojni.

Jako malo pa mu ostaja upanje, da bo s tem pomagal tudi sebi samemu, oziroma svojemu kralju in svoji vladi. Ti nosijo vsi velik del krivde in odgovornosti pred vsem svetom in pred italijanskim narodom samim, za dejstvo, da je šla njihova dežela pomagati Nemcem v tej vojni. Badoglio je slovesno obljubil, da bo Italija sama svobodno izbrala svojo demokratično vlado. Nobenega dvoma ne more biti o tem, da smo mi zahtevali to slovesno obljubo, tako da bomo zagotovo tudi gledali na to, da bo izpolnjena. Vi-deti je, da bo takrat, kadar bo zares izvedena, volja italijanskega naroda povsod v Italiji pometla z vsem, da ne bo pustila nobenega sledu onega kralja, ki je brez protesta sprejel in priznaval skozi dobo od 20 let Mussolinijev teror, in onega generala, ki je poveljeval njihovi armade v prvo, v abesinsko avanturo.

Zelo verjetno je, da se bo zaveda Italije ponovila in služila za vzgled v drugih sovražnih deželah, v katere bomo prodrl, Vojaški vodje — najbrže tak, ki prav kot Badoglio niso baš v najboljših odnosih z režimi osišča — bodo tudi tam najbrže prvi, ki bodo spoznali, da je postal odpor proti zedinjenim narodom nemogoč. Prevzeli bodo takrat iz rok onih politikov, ki so najbolj odgovorni za poraz njihove dežele, oblast in vlado in se bodo potem predali čim prej mogoče, ker jim bo jasno, da je najboljša in najugodnejša stvar, katero jim je mogoče storiti, da zmanjšajo krvoprelitje.

Naši manjši sovražniki nam bodo najbrže sami pomagali z vsemi svojimi silami — kadar pride čas za to — da skrajšajo vojno s tem, da podpirajo našo borbo proti Nemčiji in Japoniki. Seveda, mnogo najbrže ne bodo mogli storiti.

Podobne dogodiljaje in slični razvoj smemo celo pričakovati celo v Nemčiji sami in na Japonskem. Tam bo generalom jasno, da je edina podpora, katero nam morejo dati kot uslugi, čim brza, popolna predaja. Vsled tega bo njihova največja želja, da privedejo vojno čim hitreje do konca, takoj ko jim bo uspelo, da dobe v svoje roke potrebno oblast.

To seveda še ne bo tako kmalu, in tudi ne bo šlo brez silnega pogajanja z naše strani — prav kot smo morali mnogo prigovarjati Italijanom naj se znebijo Mussolinija. Rusi so začeli delati na tem polju, in si cer ko so organizirali Svobodni Nemški Komite, s čimer so pokazali Nemcem, kakšno ravnanje smeje pričakovati, ako str-mogljavo svoje nacistično vodstvo in sprejmejo mir.

DOLG

Povest

CIRIL DREKONJA

(Nadaljevanje)

"Svoje sem dobil in nič več." Feliks se je dvignil, pustil parirje in je rekel: "Pa grem."

Polagoma so se glasovi umirili.

Moški so vlagali sir v koše med seno in ga nosili k vozniku, da ga naložijo na vlake. Dekleta so zadevala na glavo škarje, polne skute. Fantje so jim pomagali in v pomoči nagajali. "Danes si naš," je rekla Stefanija Andreju, ko sta stopala po stezi proti vozniku.

"Ti boš pa Grivarjeva," ji je odgovoril v očitku Andrej.

"Zakaj si se obotavljal; jaz bi bila rada plesala. — Prav, boš ti pa Zagričarjev!"

"Iskal sem te med plesalci."

"Nič se ne prepričaj; to je bilo tako za šalo. Saj ti Angele ne očitam."

"Ker tudi nič ni."

Andrejev glas je bil vdan, še mladostno boječ. Stefanija ga je čutila in razumela. Vedela je, da ima mladeniča v oblasti.

Daleč od zadaj je nesla škof Zagričarjeva Angela. Videla je Andreja in Stefanijo. Mlada je bila še po spoznanju, a v njeno srce je planil rahel strah in prva nezavestna bolečina je nasedla v njem.

Pred stanom so stali pastirji. Prisljanjali so roke na usta in vriskali za odhajajočimi. Nekateri so tekli na travo, se prekopicavali čez glavo, nato so se zmešali v klobčič ter dušili od veselja drug drugega. Zopet so se zbrali pred stanom; zapeli so. Daljava je ublažila trde glasove in pesem je legala odhajajočim mehka na uho. Med prapotoj je stala živina. Glave je dvigala visoko v zrak, kakor da bi prisluškovala veselju. Solnce se je nagibalo proti večeru.

Noge so se utrle, mišice na rokah so se napele, vlake so stekle. Šumelo in drčalo je po razritem vozniku. Drobno kamenje je hresčalo pod cokljami, les je ječal preko kremenja. Ostri ovinki so zanašali moške; bremena so odskakovala čez potok. Vlako so tirale na poskok po strmini. Šele nad vasjo je prešla pot v zlonejšo lego.

Pred hišami so že čakale ženske, da sprejmejo svojce in da pogledajo blago.

France in Košan sta zavila k hiši, Andrej je vozil Dragarju.

"Doma smo," se je oddahnil Košan. France si je brisal potno čelo. Od zadaj je prišla Nanica. Breme in pot sta ji pognala rdečico v glavo. Mati ji je pomagala odložiti koš.

Oče in sin sta razvezala bremena in sta nosila sir v hišo. Mati in Nanica sta pomagali.

"Kar pusti seno na vlakah!" je dejal Košan. "Jutri bomo morali itak zopet nakladati za Dragarja in peljati v dolino."

France je obstal. Pomeril je očeta z očmi in rekel odločno: "Nikamor! Domov mu spravimo, kar mu gre, dalje ne."

"Tako smo delali vsako leto, tako je v navadi," se je opravičeval oče.

"Dolžni ste na Pologu in ne pri trgovcu v dolini; tu plačate obresti!"

"Kdo se bo prepiral! Tako je v navadi, kaj hočemo!"

"Nikamor!" je pristavil jezo France ter vzdignil vlake, da se je razsulo seno po tleh.

"Boš videl, kaj bo!" je tarnal Košan.

Mati in Nanica sta stali poleg kakor brez moči, nobena ni spregovorila.

Pod noč so poklicali Dragarja, da so tehtali sir za obresti. Prišel je in je stopil oblastno v izbo. Na klopih so se smejali rumeni hlebi.

"Kot po navadi," je rekel Košan in pritrjeval tehcnico na kljuko v tramu.

"Kot po navadi," je odgovoril Dragar.

"Zvečer ga prineseva z Andrejem k vam," je pristavil France.

Dragar se je dvignil iznad tehnice:

"Kaj govoriš? Ali ne pope-ljete jutri v dolino?"

"Da, našega," je odrezal France.

"Vsako leto ste peljali tudi moj del."

"Delo imamo doma. Tu smo vam dolžni in ne v dolini."

"Kaj misli zares?" je pogledal Dragar v Košana. Ta je skomignil z rameni in povsili oči:

"Bog pomagaj!"

"He, France, če znaš gosti ti, bom godel tudi jaz. Bomo videli!"

France je molčal in je odšel skozi vrata.

Zvečer, ko se je vrnil Andrej domov, je prinesel France v izbo dva koša, nastlana s senom. Prislonil je najprej prvega h klop in je pričel nakladati sir. S težko muko je opravljal to delo. Ogledoval je hleb za hlebom in jih polagal v koš. V izbo je stopil Košan.

"Četrta leta redimo živino za Dragarja, četrta leta za davke," je zahrmlal France.

"Kaj hočeš, Bog pomagaj je!" je govoril vzdihoma Košan, ki je v tem trenutku tudi občutil težo, katera je tlačila dom. "Reši se, če se moreš!"

"Treba se bo," je bil France-tov odgovor.

(Dolje prihodnje)

ENAKOPRAVNOST

6231 St. Clair Avenue
Henderson 5311-5312

American Legion News

By John Wenzel Jr.

Being idle through the summer months, the members at their annual meeting on Thursday, October 9, 1943 have shown by their spirited enthusiasm that 1943-44 will be another banner season for the Lake Shore Post and Unit. This time they are banking on John L. Mihelich, 1200 Addison Rd., whom they have elected for Commander to guide the way. Trying as the conditions were for the year 1942-43 the campaign under the leadership of Anthony Uss was quite successful and merits attention.

Other officers elected to serve for the ensuing year are as follows: August M. Princic, 6913 Hecker Ave., 1st vice-commander; Frank J. Skok, 6915 St. Clair Ave., 2nd vice-commander; R. F. Gregorich, 18108 Rosecliffe Rd., adjutant; Frank H. Mervar, 5372 St. Clair Ave., finance officer; John G. Vargo, 873 E. 73 St., service officer; Anthony Uss, 6502 Superior Ave., child welfare officer; Ed. F. Posch, 944 E. 222nd St., Euclid, Sergeant-at-Arms; John Wenzel Jr., 1018 E. 62 St., publicity. This staff is mentioned with address for the purpose of getting in touch with one or the other, pertaining to matters that may arise. Some 25 years ago the majority of the members resided in the vicinity of St. Clair Ave., between E. 30th and E. 79th St. Now the members are scattered around the four corners of Cuyahoga county and are still carrying on in spite of the heated debates that arise from time to time, which also always terminate on completion of sessions, when the members all get together and again enjoy a repast, which our noble Auxiliary always furnishes expertly. Even during these rationing days they always find a way to please the palate, when they can make tea taste like coffee, etc., etc.—you just got to hand it to them. For this remark I am apt to hear about it from the ladies, but it will be worth it, anyway by the time the next meeting is held I'll have a nifty excuse. One of those that you can rely upon.

With the reelection of our popular Mayor Frank J. Lausche, another comrade of our's from out Collinwood way, former county prosecutor John J. Prince was elected to the city council to represent ward 32.

We are sure that all members of the Post and Auxiliary extend sincerest congratulations to these two men.

Today and always and especially as we are approaching another Armistice Day of World War I it is worthy to pause and meditate upon the sufferings of the soldiers and the civilians of the war-torn nations, who are amidst hunger and other tortures.

I had been asked to make a plea for mail to young men and women in service. This war, like other wars will come to an end some day, when the end will come, no one can tell. It may like World War I come suddenly. No matter when it ends, you will never rest at ease if you do not write those precious letters that the young men and women wait for so eagerly. And as the anniversaries of World War II roll by, will you be at ease or suffer the pangs of guilt? Especially if the loved ones suffered the supreme sacrifice.

Our next meeting will be held November 11th and it comes on the 25th anniversary of that memorable eleventh hour, eleventh day and eleventh

ENGLISH SECTION

FOR VICTORY—Buy U. S. War Bonds & Stamps

NOVEMBER 8, 1943

LAUNCH CENSUS OF UNEMPLOYED HANDICAPPED

A comprehensive study of unemployed physically handicapped persons in Greater Cleveland is being started today by the Committee for the Handicapped under the leadership of Captain Roth. This project is being sponsored by the Society for Crippled Children and is an extension of the job placement and guidance work that the Society has undertaken since 1940.

To determine the number of Clevelanders who might be fitted into selected employment in war industry is the chief objective of the Committee according to a statement issued by Captain Roth. "Recent sampling of unemployed persons in Cuyahoga County indicates that there are around 30,000 persons who claim they are not employable at the present time due to a physical disability. Our Committee intends to study these cases in order to find how many, with proper guidance and counselling, might prove to be efficient workers. This project has been endorsed by a committee representing public and private agencies working in the field of the physically handicapped.

The Committee intends to screen these cases to determine if referrals should be made for vocational training, medical services, sheltered work shop, or immediate job placement.

The first area to be studied includes the section between East 30th and East 79th Street, north of Superior to the Lake. Arrangements are being made through a neighborhood committee representing civic and nationality organization to contact all handicapped individuals in this section. These people will then receive application blanks which they will send to the Committee headquarters. Personal interviews at temporary offices to be opened by the Committee in this section will then be arranged for each applicant.

Plans are being made to make available full community resources in order to rehabilitate these individuals, and by the use of industrial tests to ascertain the type of job, for which each man or woman may best be suited. The help of the personnel managers of industrial firms in this area is being enlisted so that the handicapped individuals may be placed in plants and offices accessible to their homes.

Captain Roth announced that the preliminary listing of handicapped persons in this area would be carried on at the Committee's office, Room 506 Cuyahoga Building, with telephone number, MAin 2288.

Mrs. Henry C. Kutler is vice-chairman of the Committee and William B. Townsend is secretary. Arthur T. Orner is serving as consultant.

Captain Roth urges that any handicapped individuals over the age of 16 should register

CATHEDRAL LATIN DANCE

P. G. D., a fraternity of Cathedral Latin seniors, will sponsor a dance on Friday, November 12, at Foster's Ballroom, 13929 Euclid Ave. Music will be supplied by Elmer Texler and his 14 piece orchestra. Girl and boy stags are welcome as well as couples.

Tickets may be purchased from Al Tercek, 13810 Eaglesmere Ave., or phone GL 6203.

month, when world wide peace reigned again in World War I.

Officers are also arranging for a program for the occasion. The attendance should be 100 per cent.

their names with the Committee. Impairment of vision or hearing or lack of an arm or leg or other disabling condition, in itself, should not be an obstacle to employment providing the individual has the abilities requisite for a given job and has a desire to work. This is so clearly demonstrated by the large number of physically disabled men and women now in war industry.

Collinwood Newsbox No. 1

By "Snoopy"

Greetings folks, everywhere both young and old. I'm on the job again to give you the highlights of the dance that was held on Waterloo road, Sat., Oct. 31. Among the crowd present there were quite a few strangers which we "all" want to welcome to our midst. Marion Kapel enjoying herself all evening with the opposite sex. Julie Godec chose to spend most of her time with Bette Bransich. What was the reason for that? Rudy Ivanic introducing us to that handsome soldier brother of his. Incidentally Franie is a Corporal. After an absence of several months Mary Simenc and Hedy Kozel made their appearance. Were glad to have you with us, girls! Our friendly little reporter, Esther Nagode's absence was sure noticed by all. Al Tercek acting as our chief salesman by trying to sell everyone tickets to the Cathedral Latin Dance. By the way, how did you make out! Struggling away on those good old Slovene polkas was our shy little fellow Joe Klemencic. Practice makes perfect, Joe! Noticed Pvt. Tony Lovsin renewing acquaintances with the old gang. 'Twas nice seeing you, soldier... Johnny Vadal and boyfriends arriving after spending a happy week-end in Johnstown, Pa. Al Strukel and Mary Ann Penko leaving slightly early. What was the reason for that? Noticed Josephine Skeedel sporting a lovely orchid from husband Joe. Virginia Kutchar coming all the way from Euclid, Ohio to show May Hevels, her out-of-town guest, a good time. Elsie Korshma and b. f. Frankie engrossed in one another. Jake Miller eyeing all the gals. Now, now is that ever nice. Arriving with a smile that would make anyone's heart glow was Kay Matuck. Mr. and Mrs. James Ruzick have welcomed a cute number to their family (baby boy). Congratulations! Belated but still heartfelt wishes are extended to Frances Koncan and Pfc. Andy Zadell for a happy wedded life! Our deepest sympathy is extended to the Yerick family on the recent loss of their beloved daughter and sister. Cheerio!

In Flint, Michigan, there is a Junior War Workers Safety Corps, composed of children who are helping save lives and win the war by noticing and reporting accident hazards at school, at home, on the streets and in public places. These youngsters are setting an example, says the Greater Cleveland Safety Council, for every American, young or old, to help stop the pain, sorrow, expense and manpower waste of accidents.

In the same year Lamarmora, Italian Prime Minister, wrote: "Geography indicates that the Socha is the true frontier of Italy on the corner of Friaul." Lamarmora's foreign policy limited itself to the acquisition of Venice and Trento, excluding Trieste. In asking Italian territories from Austria, he says that he never had Trieste in mind.

Lamarmora recognized that Trieste "is surrounded by Slav populations, which have nothing to do with the Italians and which do not wish to have any contact with them save commercial ones. It is in the general interest to develop commerce to the highest degree, but without creating a con-

fusion of interests, which are and will remain forever separated. If, by chance, Trieste should come under Italy, it would be a source of difficulties and a very heavy danger for our Kingdom."

Cavour, the great Italian statesman, in the instructions given to his Minister Valerio said: "I beg you to avoid any expression which would indicate that the new Kingdom of Italy tends to the conquest, beside of Venice, also of Trieste with Istria and Dalmatia. I know very well that, all along the coast, in the towns there are centres of Italian race and aspirations. But in the country, side all inhabitants are Slavs and we would create us enemies among the Slavs, Hungarians and Germans, if we showed that we intend to deprive such a vast part of Central Europe of every outlet in the Mediterranean."

Baron Sonnino, Italian Foreign Minister during the first World War, wrote in 1881 (Rassegna Settimanale): "The population of Trieste is mixed like all the populations on the East side of our frontier. To claim Trieste as a right would be an exaggeration of the principles of nationalities."

Seton-Watson, professor at Oxford, treating the question of a readjustment of the frontiers in Central Europe in his book "Treaty Revision" (London, 1934) writes that only the Austro-Italian frontiers can be changed according to ethnographical lines, and drawn in a manner that no new minorities be formed.

(Continued next week)

The Problem of Trieste

By Ivan M. Tchok

The importance of the Adriatic for the whole Mediterranean basin is apparent. There is no doubt that the power which is the sole master of it is a serious menace to all other Mediterranean powers. Italy's plans to control the Adriatic were the first step in her intentions to make out of the Mediterranean an Italian sea, the *Mare Nostrum*. Germany also had plans to become an Adriatic power. In dividing Yugoslavia, occupying and annexing its western part, Germany's ultimate aim was to extend its influence over the Mediterranean after the present war.

If a just and durable peace is to be achieved in the Balkans and along the Adriatic, Italy must withdraw from the Eastern Adriatic coast, from Albania, Dalmatia, Istria and from Trieste. Italy must go west of the river Socha within her clearly recognizable ethnographical boundaries.

That the real ethnographical border between the Slavs and the Italians is along the river Socha has been acknowledged by many first-class authorities, Italians and others.

In 1809 Napoleon was urged by Eugene Beauharnais on the basis of "strategic necessities" and by the notables of Venice on the ground of "economic necessities" to draw the boundaries between the newly created "Illyric provinces" and the Kingdom of Italy more to the East of the river Socha. Nevertheless, he fixed the frontier between the two States west of the Socha, along the line which separates the Slavs and the Italians.

In November, 1848, the liberal organ *Giomale di Trieste* demanded that the frontiers be "placed on the river Socha, where Italy's smiling sky dies."

The manifesto of the "Italian Federal Union" demanding the creation of a federal Italy, expressed itself in these words in 1848: "Italy will not be happy nor peaceful until it arrives at the banks of the Isonzo."

In his book "The Duties of Man" (*I doveri dell'uomo*) Mazzini wrote in 1860: "Open a compass; put one point of the compass in the North of Italy upon Parma and the other one upon the estuary of the Varo river. Draw then with the latter a semicircle in the direction of the Alps. The point falling upon the mouth of the Socha is the frontier God gave you."

In 1866, a "vademecum for Italian Officers in the field" fixes Italy's frontiers on the Socha; so does an official map, published in the new Kingdom of Italy.

In 1866, Italian Foreign Minister Visconti-Venosta gave instructions to Ambassador Nigra in Vienna in order to obtain, with the aid of Napoleon, a rectification of the Venetian frontier, and stated that this frontier should be brought to the Socha.

In the same year Lamarmora, Italian Prime Minister, wrote: "Geography indicates that the Socha is the true frontier of Italy on the corner of Friaul." Lamarmora's foreign policy limited itself to the acquisition of Venice and Trento, excluding Trieste. In asking Italian territories from Austria, he says that he never had Trieste in mind.

Lamarmora recognized that Trieste "is surrounded by Slav populations, which have nothing to do with the Italians and which do not wish to have any contact with them save commercial ones. It is in the general interest to develop commerce to the highest degree, but without creating a con-

Meeting for Army Inductees

Due to the fact that our young men, when they are inducted into the armed services of our country, are entering a new kind of life, a life with which they are not at all familiar, the Cuyahoga Council for Civilian Defense has instituted open meetings for educating these boys in military rule and life.

These meetings which will be held in various parts of the county are open to all inductees and (prospective inductees) their friends. Here they may ask any question pertaining to their new work and receive a proper answer.

These meetings are held under the direction of the War and Navy Departments. Responsible Army, Navy, Red Cross, Draft Board, Appeal Board personnel are present, so that every question can be properly handled. Excellent speakers and movie films are provided to round out a successful program. An inductee instead of running around to various boards, has these boards come to him in one big meeting.

The meetings for draft boards 20 and 26 will be held at Glenville High School, 810 Parkwood Drive on November 8 and 15 at 7:45 p. m. Every young man who is now inducted or thinks he will be inducted shortly should attend these very important meetings. He can save considerable time and embarrassment by getting advance information. Parents and friends should also attend for they can receive valuable information for their own use.

40,000 TRAFFIC DEATHS

Motorists and truck drivers, listen to these figures from the Greater Cleveland Safety Council: United States war dead—15,330; since Pearl Harbor—15,330; traffic deaths in the same period—40,000! Will you help reduce this shameful toll by driving more carefully than ever before?

fusion of interests, which are and will remain forever separated. If, by chance, Trieste should come under Italy, it would be a source of difficulties and a very heavy danger for our Kingdom."

Cavour, the great Italian statesman, in the instructions given to his Minister Valerio said: "I beg you to avoid any expression which would indicate that the new Kingdom of Italy tends to the conquest, beside of Venice, also of Trieste with Istria and Dalmatia. I know very well that, all along the coast, in the towns there are centres of Italian race and aspirations. But in the country, side all inhabitants are Slavs and we would create us enemies among the Slavs, Hungarians and Germans, if we showed that we intend to deprive such a vast part of Central Europe of every outlet in the Mediterranean."

Baron Sonnino, Italian Foreign Minister during the first World War, wrote in 1881 (Rassegna Settimanale): "The population of Trieste is mixed like all the populations on the East side of our frontier. To claim Trieste as a right would be an exaggeration of the principles of nationalities."

Seton-Watson, professor at Oxford, treating the question of a readjustment of the frontiers in Central Europe in his book "Treaty Revision" (London, 1934) writes that only the Austro-Italian frontiers can be changed according to ethnographical lines, and drawn in a manner that no new minorities be formed.

(Continued next week)

"Man's Best Friend" and His General

While we are in a mechanized war, with planes, tanks and high-powered guns speeding the day for Victory, it is also a war of men—and dogs. Traditionally "man's best friend," the dog is achieving his highest service to man on sentry duty, as messenger carriers, and in a variety of services in the thick of battle. Army dogs are a comparatively new but important part of the armed services, and Major General Edmund B. Gregory, U. S. Army, has the highest praise for their service. General Gregory says:

"Owners of dogs supplied for service to the Army can feel proud of their pets. Dogs are becoming increasingly important and miracles are being achieved in training them for various duties. It goes without saying that they require the most careful training and feeding. Advances made with dehydrated dog foods conforming with wartime food restrictions make it possible to provide energy and maintenance requirements for Army dogs without relying entirely on foods where quantities are limited. The Army and industry are to be congratulated on preparing a dehydrated food used for Army dogs—also available for household pets—with the same care that is taken in preparing dehydrated foods for human consumption."

Major General Edmund B. Gregory, Quartermaster General, U. S. Army, and one of his "sentry dogs."